

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2010. évi november hó 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. évi március hó 18. napján kihirdetett B.338/2009/16. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 3.000.- /Háromezer/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság Győrött, 2010. március 18. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján hozott, és ugyanezen a napon kihirdetett B.338/2009/16. számú ítéletével a 2009. április 21. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 166.§ /1/ bekezdésébe ütköző emberölés büntetében. Ezért, mint visszaesőt 8 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban eltöltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, kötelezte vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosításért, a vádlott és védője a minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A vádlott fellebbezésének írásban előterjesztett indokolásában lényegében az elsőfokú eljárásban előterjesztett védekezésével egyezően arra hivatkozott, hogy a sértettet nem állt szándékában megölni, hanem véletlenszerűen, ijedtében szúrta meg, amikor meglátta a kést a sértettnél, akinek a halálát sorsszerű megbetegedése okozta. Cselekményét kérte átminősíteni halált, vagy életveszélyt okozó testi sértés vétségére. Vitatta **tanú 2** tanú által elmondottakat, szerinte az események másként történtek, mint ahogy azt a tanú elmondta, bizonyítási indítványt terjesztett elő a szakértők meghallgatására és helyszíni szemle elrendelésére, sérelmezte, hogy a szakértőket az első fokú bíróság jelenlétében nem hallgatta meg, a helyszíni szemlén pedig nem vehetett részt.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.119/2010/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés és közügyektől eltiltás súlyosításával az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta.

A tényállás személyi részének kiegészítését a visszaesést megalapozó külföldi elítélés adataival, történeti részének kiegészítését pedig az igazságügyi orvosszakértői vélemény azon megállapításával indítványozta, hogy a vádlott cselekménye által okozott közvetlenül életveszélyes állapotát a sértettnak az alkalmazott kezelés megfelelően elhárította. A mellkasi szúrt sérülés azonban a sértett alapbetegsége miatti rossz keringési viszonyokat a tüdő sértése, a mellüregi vérzés és a műtéti megterhelés miatt tovább súlyosította, s ily módon közvetett, részoki szerepet játszott a halál beálltában.

A vádlott bűnösségének megállapítását, a bűncselekmény minősítését a rá vonatkozó jogi indokollással együtt törvényesnek tartotta és az utóbbi kiegészítését az elbíráláskor hatályos rendelkezések alkalmazására történt hivatkozás kiegészítésével indítványozta. Nem értett egyet a kiszabott szabadságvesztés mértékével, a büntetési célok elérését álláspontja szerint csak hosszabb tartamú szabadságvesztés és a hozzá igazodó mellékbüntetés szolgálhatja.

Fellebbviteli Főügyészség képviselője az ítéletábrá nyilvános ülésén az átiratban írtakat változatlan tartalommal fenntartotta, kiemelte a vádlotti fellebbezés indokolásának megalapozatlanságát, az enyhítő körülmények eltúlzottan súlyozott figyelembe vételét. Az átiratban írt kiegészítésekkel a fő és mellékbüntetés tekintetében megváltoztatást, egyebekben helybenhagyást indítványozott.

A másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a védő perbeszédében a fellebbezést fenntartotta.

A megállapított tényállást nem vitatta, de álláspontja szerint abból, hogy a vádlott egyszer szúrta meg a sértettet, a közvetlen életveszélyt az orvosi beavatkozás elhárította, a sérülésnek a halál bekövetkezésében rész-oki szerepe volt, a cselekmény halált okozó testi sértésnek minősül. Az indítványozott minősítés változtatás mellett

kérte a büntetés enyhítését. Másodlagosan a speciális prevenció elérése érdekében enyhébb tartamú szabadságvesztés alkalmazását tartotta indokoltnak.

A vádlott felszólalásában csatlakozott a védője által elmondottakhoz, hangsúlyozta megbánását, az élettársa vallomásával továbbra sem értett egyet.

Az ítélet tábla a kölcsönösen bejelentett fellebbezések alapján a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság határozatát a Be. 348. § /1/ bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. Ennek eredményeként a minősítés megváltoztatására és enyhítésre, valamint a büntetés súlyosítására irányuló jogorvoslati kérelmeket nem találta alaposnak.

Megállapította, hogy az első fokú bíróság eljárási hibát a bizonyítás során nem vétett, valamennyi, a tényállás megállapításának alapjául rendelkezésére álló bizonyítékot körültekintően és perrendszerűen értékelte. Vizsgálta a nyomozás során, majd a tárgyaláson felvett többször módosított vádlotti vallomás és a volt élettárs tanúvallomása között fellelhető eltéréseket. Ezeknek a vallomásoknak az egymással történt összevetésén túl ütköztette azokat a további tanúk vallomásával, az igazságügyi orvos szakértők véleményével, a genetikai szakvélemény, a helyszíni szemle adataival és az okirati bizonyítékokkal. A bizonyítékok egyenkénti és összességükben való értékelése hibátlan, és azok egy irányba mutatnak.

A helyszíni szemle adatai alátámasztják hol rögzítették a véryomokat, hol találták meg az elkövetéshez használt kést, ami a támadás helyét a konyhaszéknél behatárolta. A **tanú 2** nyomozás során tett vallomását a helyszínen rögzített adatok és az orvosszakértői vélemény igazolják, alátámasztják, hogy a sértettet a szűrés ülő helyzetben és előlről, a III. IV. bordaközből valószínűsíthetően nyílirányba előre kissé bal felé húzódva, bökő mozdulat következményeként érte. A lefoglalt kés egyenesen hatolt a mellkasába, és lehetett az elkövetés eszköze. Ezeket a bizonyított tényeket illetően a vádlottnak nem volt olyan értékelhető felvetése, amely miatt a bizonyítást tovább kellett volna vinni, a bizonyítékok a vádlott által elmondottakat nem támasztják alá.

A bizonyítékok helyes mérlegelésével helytállóan vetette el tehát az első fokú bíróság a vádlottnak azt a védekezését, hogy a konyhapulton álló sértett támadásától tartva vette magához a konyhakést, majd azzal védekezésül szúrta meg az álló sértettet.

Az első fokú bíróság nem sértette meg ügyfelderítési kötelezettségét, amikor az aggálytalan szakértői véleményt előterjesztő orvosszakértőt az első fokú tárgyaláson szóban nem hallgatta meg, illetve a helyszínen rögzített nyomok vonatkozásában a nyomozó hatóság által elvégzett helyszíni szemlén rögzített jegyzőkönyvi adatokat a csatolt fényképmellékletekkel együtt elfogadta és ismételt helyszíni szemlét a vádlott jelenlétében nem rendelt el. A bizonyítékokból megállapítható tények összhangban állnak az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás adataival, további bizonyítás

felvételére a tényállás tisztázása érdekében nem volt szükség, ezekhez képest a vádlott bizonyítási indítványa alaptalan, annak az ítélet tábla nem adott helyt.

A felülbírálat során az ítélet tábla megállapította, hogy a tényállás kismértékben kiegészítésre szorul a tekintetben, hogy a sértett halálának bekövetkezése a szúrástól elszenvedett sérülésének folyományaként, azzal közvetett összefüggésben történt-e, és a sorsszerű megbetegedései, amelyeknek részoki szerepét az első fokú bíróság rögzítette - figyelemmel sérülésének életveszélyes voltára és ennek megfelelő kezelés alkalmazására - mennyiben hatottak közre ebben. Azoknak az orvosi adatoknak a szerepeltetése ugyanis szükséges a tényállásban, hogy mi gyorsította a halálhoz vezető folyamatot, miben állt a sértett sorsszerű megbetegedéseinek részoki szerepe. Ezért a felülbírálat során az ítélet tábla a megyei bíróság által megállapított tényállást / ítélet 3. oldalának utolsó bekezdését megelőzően / az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 352. § /1/ bekezdés a) pontja alapján a következőkkel egészítette ki az igazságügyi orvos szakértőknek a nyomozati iratok 86-87 oldalán található, boncolási adatokon nyugvó véleménye alapján: "a közvetlen életveszélyes állapotot az alkalmazott kezelés megfelelően elhárította. A halál közvetlen okát a kialakult koszorúér elzáródása jelentette. A mellkasi szúrt sérülés az amúgy is rossz keringési viszonyokat a tüdő sérülése, mellüregi vérzés, műtéti megterhelés miatt tovább rontotta, ily módon játszott közvetett szerepet a sértett halálában."

A tényállás személyi részének a vádlott előző elítéléseire vonatkozó részét az ítélet tábla kiegészítette a következőkkel: A külföldi ítélet érvényességét a Fővárosi Bíróság 3.Bk.524/2006/8. számú végzésével úgy ismerte el, hogy a 8 hónap felfüggesztett részt a kiszabott szabadságvesztésből a vádlottnak nem kellett letölteni, három évig terjedő feltételes szabadsága 2008. június 11. napján járt le. Minderre figyelemmel a feltételes szabadságát nem kellett megszüntetni.

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes mértékben mentessé vált a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, felülbírálatra alkalmas. Az említett hiányosságokon túlmenően ugyanis az elsőfokú bíróság a tényállást hibátlanul állapította meg, és az a a másodfokú eljárásban is irányadó volt, határozatát az ítélet tábla erre alapította.

Az első fokú bíróság az irányadó és megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, cselekményét az anyagi jogszabályoknak megfelelően helyesen minősítette, ezért a jogi minősítés megváltoztatására irányuló védelmi fellebbezést sem találta az ítélet tábla alaposnak.

Az adott tényállás mellett a vádlott felelőssége megállapítható, hiszen a halálhoz, vezető okfolyamatot az életveszélyes állapot létrehozásával elindította.

Az életfontosságú szerveket tartalmazó testrész elleni szúrás nélkül nem került volna sor a műtéti beavatkozásra, az elindított okfolyamatban a sértett rossz keringési viszonyait a tüdő sérülése, mellüregi vérzés, műtéti megterhelés az intenzív kezelés alatt tovább rontották, így az utóbb bekövetkezett halála és a sérülések között az okozati összefüggés közvetetten fennáll, ezért a vádlott büntetőjogi felelősségét a sértett halála miatt befejezett emberölésként kellett megállapítani.

Az ítéletábra nem értett egyet a védőnek azzal az érvelésével, hogy a tényállás alapján a vegyes bűnösségre lehet következtetni, mely szerint a vádlottat a bekövetkezett halálos eredményért terheli ugyan felelősség, de az emberölésre irányuló szándék nélkül. Továbbá a vádlott magatartásával elindított, a sértett halálához vezető okfolyamatot az orvosok részéről nyújtott kórházi ellátás megszakította, a halál beálltában az életveszélyes állapotnak rész-oki szerepe volt, ezért legfeljebb védencének a halált okozó testi sértés okozásáért való felelősségéig lehet eljutni.

Az ítéletábra a védő jogi érvelését nem fogadta el és mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával.

A megyei bíróság a jogi minősítés vizsgálatánál a 15. számú irányelvnek megfelelően helyesen állapította meg, hogy a vádlott tudata a cselekmény elkövetésének az időpontjában átfogta a sértett élete kioltásának a lehetőségét, ennek a bekövetkezését kifejezetten kívánta.

A vádlott bizonyítottan, igen súlyos fokú alkoholos befolyásoltság állapotában követte el tettét. Az önhibából eredő italfogyasztás következtében előállt bódult állapota miatt a Btk. 25.§ -a értelmében a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alanyi oldal teljessége esetén az aktuális tudattartalma az elkövetéskor mire terjedt ki, függetlenül attól, hogy a cselekmény elkövetését utólag megbánta és tagadta az ölési szándékát, másrészt ez a visszaemlékezésben is gátolta. Az elkövetés körülményeinek az elemzése alapján a vádlott aktuális tudattartalmára, egyenes ölési szándékára az objektív igazságügyi orvos szakértői vélemények, az elkövetés eszköze, a cselekmény motívuma alapján megalapozottan lehetett következtetni. A vádlott az élet kioltására alkalmas eszközzel, mellkasra irányítottan, a sértettnek védekezésre lehetőséget sem adva, életfontosságú szerveket sértve szúrt. Közismert, hogy a szív és tüdő sérülései azonnali vagy rövid idő alatt bekövetkező halálhoz vezethetnek. A vádlott a helyszínről segítségnyújtás nélkül eltávozott. Ilyen körülmények mellett tudatának a sértett halála bekövetkezésének a lehetőségét át kellett fognia, azt kifejezetten kívánva cselekedett.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülményeket hiánytalanul feltárta, és súlyuknak megfelelően mérlegelte. A törvényi büntetési tételkeret között, a visszaeső vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésben a vádlott javára figyelembe vett enyhítő körülmények értékelést nyertek, a vádlott bűnösségének fokával és a bűncselekmény tárgyi súlyával arányos büntetés. Az utólagos megbánása nem ellensúlyozza, hogy ittasan jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt követett el. A büntetésének enyhítését megalapozó új körülményt az ítéletábra nem tárt fel, ezért az enyhítésére irányuló fellebbezés nem vezetett eredményre.

Ugyanakkor nyomatékos enyhítő körülményként a büntetés kiszabásánál figyelembe kellett venni, hogy a sértett halálában a sorsszerű megbetegedései szerepet játszottak. Erre figyelemmel a vádlottra kiszabott büntetés súlyosítása sem indokolt, a fő és mellékbüntetés mértéke törvényes és elégséges joghátrány, a vádlott terhére irányuló ügyészi fellebbezésnek és indítványnak az ítéletábra nem adott helyt. vezetett eredményre.

Az alkoholfüggő vádlottal szemben kényszergyógyításának elrendelésére első fokon megalapozottan került volna sor, mert alkoholfüggőségéből eredt az a nagyfokú érzelmi labilitása, amivel a sértett jelenlétére reagált, alkoholos befolyásoltsága szerepet játszott az ölési cselekmény elkövetésében. A Btk. 2. §-a értelmében a bűncselekményt az elkövetés idején hatályban levő törvény szerint kell elbírálni, kivéve, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban levő új büntetőtörvény szerint a cselekmény enyhébben bírálendő el. Ebben az esetben az első fokú bíróság tévesen hivatkozott a kényszergyógyítás mellőzésének okaként az új törvényi rendelkezésre, amelyet akkor nem kellett alkalmaznia. A Btk. módosítása folytán 2010. május 1. napjától kezdődően a Btk. 75.§-a hatályon kívül helyezésre került, így a kényszergyógyítás elrendelésének jogszabályi alapja már nincs. A másodfokú felülbírálat során az ítéletábrának emiatt a kényszergyógyítás kérdésében nem kellett döntenie.

Az első fokú bíróság járulékos kérdésekben hozott döntései szintén megfelelnek a törvény rendelkezéseinek. Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján indokainál fogva helybenhagyta.

Az Be. 99.§ /1/ és /2/ bekezdései alapján rendelkezett a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő továbbfolyó beszámításáról a kiszabott szabadságvesztésbe,

A Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amelynek viselésére a vádlott köteles.

G y ő r , 2010.november 30. napján

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. március hó 18. napján kihirdetett B.338/2009/16. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2010.november 30. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: